

Ciudadanos: arriba Arrimadas i Rivera no marxa

per Victor Solé (@sule25)

Ciudadans-Partit de la Ciutadania (C's) no ha assolit el nivell electoral que encara posseeixen el Partit Popular o el Partit Socialista Obrer Espanyol. Dels quatre principals partits espanyols, però, Ciudadans és el partit moderadament nou que sap mantenir una aura de *partit vell*.

Per una banda, no és prou nou per ser considerat un partit *nou*: C's va néixer al 2006 fruit de la conjunció d'interessos catalans antinacionalistes que no estaven d'acord ni amb el nacionalisme català conservador de CiU –hegemònic fins aquell moment– ni amb el nacionalisme català progressista de l'entesa PSC-ERC-ICV –que governava la Generalitat de Catalunya des de 2003–. C's ha estat, fins ara, un partit eminentment català. I segueix essent el partit unionista espanyol de Catalunya per excel·lència.

El 2015 C's s'ha fet gran i s'ha independitzat. Potser animat pel naixement de Podemos la primavera de 2014 i per la rapidíssima crescuda del riu de la indignació, ben gestionat electoralment pels polítics Iglesias i Errejón, C's s'ha atrevit a presentar-se a les altres

comunitats autònomes. Per primer cop, un partit espanyol no nascut a Madrid, sinó a Barcelona, ha assolit números prou significatius per convertir-se en un actor parlamentari determinant. Ho ha aconseguit a la comunitat de Madrid, a Andalusia, a la Comunitat Valenciana... Però segueix sense ser-ho a Catalunya. A Madrid, C's s'ha convertit en la crossa de la nova presidenta de la comunitat, la guerrera Cristina Cifuentes, gràcies als 15 diputats assolits. A Andalusia, 9 diputats de C's han entrat al parlament andalús, cosa que fa el partit quarta força en escons. A les Corts valencianes, els 13 *ciutadans* ja s'han fet notar, gràcies a les declaracions polèmiques de la seva portaveu, Carolina Punset, qui deixa clar que el seu principal rival a la Comunitat Valenciana és el PP. A l'Aragó n'ha assolit 5, el mateix número que a Castella i Lleó, mentre que a Extremadura, 1; a la Regió de Múrcia, 4; a Cantàbria, 2, i finalment a Astúries, 3. Tanmateix, la crescuda taronja no va ser del tot exitosa el maig d'enguany, tot i l'ajuda mediàtica que rep Albert Rivera.

Cartell electoral de Ciutadans-Partit de la Ciutadania per a les eleccions catalanes de diumenge 27 de setembre de 2015

Entra Arrimadas i Rivera no se'n va del tot

La mutació del sistema de partits de Catalunya troba el seu zenit en les eleccions del diumenge 27 de setembre de 2015. Pràcticament tots els partits que es van presentar el 2012 (quan vam dedicar articles sobre les eleccions de la desena legislatura que ara s'acaba) han canviat: o bé de cap de llista, o bé de fórmula o estructura –separant-se, anant en coalició amb diferents actors, etc.– o bé renovant tota la llista electoral. Ciutadans també ha fet aquest canvi: per primer cop, Albert Rivera no serà el seu cap de llista, sinó que ho serà la bella Inés Arrimadas, qui fou fundadora i primera cap de les joventuts del seu partit. Com hem apuntat, C's s'ha fet gran i ha marxat de casa: al seu líder ja no li escau el vestit català, ara vol ser un animal polític espanyol complet. Amb totes les seves conseqüències.

Amb totes les seves conseqüències perquè Albert Rivera, com Inés Arrimadas o altres actius de C's –Cañas, Girauta, Villacís, Garicano, etc.–, saben comunicar fàcilment a través dels estudis radiofònics i dels platós televisius. Coneixen els protocols dels mitjans de comunicació, els seus llenguatges i els seus secrets, però l'arena del joc polític a Espanya és diferent que a Catalunya. C's no deixa de ser un partit català, cosa que ja s'ha sentit en algunes declaracions insolents per part d'alguns membres del PP. Una catalanofòbia necessària electoralment que, paradoxes de les conteses electorals, toca justament un partit que ha utilitzat, de vegades sibil·linament, de vegades directament, aquest ingredient per a les seves campanyes tant dins com fora de Catalunya.

El lema de C's pel 27S és *Una nova Catalunya per a tots* (en castellà: *Una nueva Cataluña para todos*). L'adjectiu *nou* no és una novetat, però vol emfatitzar el fet que la cap de llista és nova, si bé el partit no ho és del tot. Les enquestes, de fet, col·loquen C's com a segona força en intenció de vot i en número d'escons, entre 18 i 23: davant de la caiguda del PP i PSC, C's és el nou partit unionista estable i en què pot confiar un català unionista. Lliure de càrregues governamentals del passat, les quals sovint comporten corrupció moral i material per aquells actors que han hagut de gestionar el poder, C's es mostra com una mena de professional jove que, havent crescut amb una moral determinada, i defensant idees que poden arribar a semblar tradicionals per alguns, està llest per rebre una major confiança.

D'aquí que se'l consideri *de centre o moderat*, quan en realitat posseeix tots els ingredients ideològics d'un partit liberal, o de centre-dreta demòcrata, quasi en la línia de l'antiga UMP francesa: rebaixar els impostos (IRPF i IVA), promoure l'emprenedoria, la fusió de les inspeccions d'hisenda i de la seguretat social a nivell econòmic; culturalment promou el trilingüisme a les comunitats autònomes amb dues llengües oficials, establint l'anglès com a tercera llengua (pràcticament amb caràcter cooficial), i es presenta com a garant de la lluita contra la corrupció. La diferència entre C's i el PP és que el primer ha nascut al segle XXI i està lliure d'un passat més antic de la democràcia espanyola que, volent-ho o sense voler-ho, el PP segueix representant.

Si fem un cop d'ull al [vídeo de la campanya](#) del partit taronja pel #27S2015, veurem que Inés Arrimadas no surt sola. És un vídeo senzill, en què no s'explica res del programa electoral del partit. S'emfatitza la paraula *junts* i està quasi íntegrament en castellà. El *target* és el votant castellanoparlant de Catalunya: tant el de l'àrea metropolitana de Barcelona que durant dècades va votar PSC, com el votant de nom castellà i cognom català d'alguns barris de la zona alta de Barcelona, que a Catalunya solia votar la CiU de Pujol però que a les generals tendia a votar el PP. Ciutadans, doncs, té una voluntat *catch-all*, sobretot per als castellanoparlants de Catalunya.

Al vídeo s'hi veu, com hem apuntat, Albert Rivera, que no acaba d'anar-se'n del tot. És un vídeo que recorda una mica el de CiU al 2003, quan es presentava per primer cop Artur Mas, que sortia acompanyat per Jordi Pujol. D'Albert Rivera és coneguda la seva ambició en la política estatal, la seva extrema mediatització –sobretot als programes de Mediaset España i d'Atresmedia–, l'interès que senten per ell molts dels coneguts “empresaris de l'IBEX 35”, però tot i així no acaba de marxar de l'arena política catalana. Al cap i a la fi, és la que millor coneix, és on ha crescut, on ha desenvolupat la seva carrera política des que als 26 anys entrà al Parlament de Catalunya (2006). Arrimadas és nova i necessita que Rivera li passi el relleu. Mentre que el líder taronja ja compta amb una experiència política de quasi deu anys, amb experiència privada anterior a la pública –va estudiar Dret a ESADE–, Arrimadas va entrar al 2012 al Parlament, és consultora d'empreses i va estudiar ADE. Tot i que la novetat hagi de ser important, Arrimadas ha d'aparèixer amb Rivera. Com ho ha fet qualsevol candidat de C's.